ДЗЯННІЦА

Вестка Беларускаго Нацыянальнаго Камісарыяту.

Асобны №. каштуя усюды 35 кап.

№ 10

ВАРУНКІ ПЕРЭДПЛАТЫ:

	На 12 мес.	На 9 мес.	На 6 мес.	На 4 мес.	На 3 мес.	На 2 мес.	На 1 мес.
У Расеі	15р.—к.	11р.50к.	8р.—к.	5р.20к.	3р.90к.	2р.60к	1р.30к.
За граніцу	20р.—к.	18р.—к.	12р.—к.	8р.70к.	6р.—к.	4р.—к.	3р.—к.

Калі выпісваяцца разам некулькі №№, та робіцца уступка на 20%.

Перамена адрысу каштуя 50 кап.

Радакцыя і Адміністрацыя: Масква, Паварская, 52.

Масква, 1918 г. 30 Апрэля. Выходзіць ня меньш чатырох разоу у месяц. І-й год выданьня.

Канцылярыя Беларускаго Нацыянальнаго Камісарыяту адчыняна штодня, апроч сьвят, ад 11 г. да 4 гадзіны дню.

У Вітабску запожана філія Беларускаго Нацыянальнаго Камісарыяту. Камісарам назначан т. А. Мартіноускі. Адрыс: дом Акцызнаго губэрскаго упрауленьня.

Атдзел Беларускаго Нацыянальнаго Камісарыяту у Пецярбурху знайходзіцца на Баскавум перавулку, дом. 22, кв. 16, куды і радзімо звяртацца за усімі справамі па Беларусі у звязку з Пецярбурхам.

Б. Н. К.

У Пецярбурзі ,,Дзянніца" прадаецца вось у якіх мейсцох: Атдзел Беларускаго Нацыянальнаго Камісарыяту (Баскау, 22, кв. 16), Нарауская арганізацыя Беларускай Сацыяль-Дамакрацкае Работнічае Партыі (Пецяргоуская шаша, д. 80, кв. 71), ,,Украинскій Базар", (Пец. Бок, Вялікі прашпект, д. 3), Неускі, у газэт, чыка пры касціолу св. Катарыны і Васіліоу Востраурог Вял. праш. і 10 ліні.

Выдавецкі атдзел Беларускаго Нацыянальнаго Камісарыяту.

задауся мэтаю выдаць збор творау беларускіх пісароу і песьняроу, якія вышлі з народу, з сям'і селян і работнікау, каторы будзя звацца ,,Зажынкі". За гэтым іон звертаяцца да таварышоу беларускіх пісьменнікау с прапановаю прысылаць свае творы па адрысу: Масква, Паварская, 52.

Масква, 30 Апрэля,

Нашы задачы.

У газэтах прамігнулі весткі з Мінску аб тым, што там Беларуская Рада склікая на 25 красавіка з'езд арганізацыяу, якому суджана будзя рашаць дужа важныя пытаньня, цесна злыгаяыя з ліосам усяе нашае краіны. Гэты з'езд ня першыня, а будзя уже чацьвертым па ліку. Першы з'езд беларускіх партыяу і арганізацыяу адбыуся 8 іюля леташняго году і, між іншым, залажыу пошля сябе цантровую арганізацыю, так званую, многа нашумеушую, Раду Беларускіх арганізацыяу і партыяу, якая змяніла сабою скірмунтаускі нацыянальны камітэт. Гэты з'езд прайшоу пад штандарам ліваго сацыялістычнаго папрамку, які запанавау і у самуй Радзя. Пошля гэтаго два ці тры разы адбывалася сэссыя гэтай рады і кожная ад сэсыяу прайходзіла так сама пад лівым напрамкам. Толькі с часоу заклядзін Вайсковае Рады, беларускі сацыялістычны рух пачау прымаць перш мала паважную, а потым боляй і боляй правую ахварбоуку.

Гэта рабілася аттаго, што да яго пачалі датыркацца трапунковыя людзі.

Абвешчаны з'езд арганізацыяу і партыяу ля нас мая вялікую вагу, паміж якога мы ня можам прайсці цішком і заплюшчыушы вочы.

Тыя варункі, пры якіх прыходзіцца працаваць нашым сябрам з лівым напрамкам у забрануй Беларусі і пры тым звароту палітыкі, які ужываяцца згодчыкамі сацыялістамі у хеуры з буржуазеяй там, гэты з'езд, трэба думаць, пройдзя пад загадам зусім варожым нам. Вядома добра, што і зложыцца іон ня с-сапрауднаго прадстауніцтва.

Аднэй із мацнейшых партыяу — Беларускай Сацыялістычнай Грамады, там траха цалікам ня будзя. Большы лік як арганізацыяу, з лівым напрамкам засталіся па гэты бок дэмаркацыоннай мяжы і паслаць туды сваіх людзей ня змогуць.

Ня будзя, па гэтым самым прычынам, прыстауляна там і другая моцная партыя — Беларусская сацыял-дамакратыя і шмат другіх арганізацыяу, якія адчыняна воражна настрояны супроць мінскіх ,,незалежнауцау" з панамі Цвікевічам і Варонкаю у кірауніцтве.

Гэтыя арганізацыі будуць заменяны іншымі, якія колісь згуртаваліся па Віляншчыня і так сама далека ня прыемны ля шчырых равалюцыянэрау. Бяручы гэта на увагу, можна больш меньш праудзіва ведаць, што большасць будзя запяспечана за гэрманскімі арыянтыстамі і усе пытаньня парашаны у хаценнум ля буршуазеі сэнся. Мы, як шчырыя сацыялісты, прыхільнікі Савецкае уласці і самае блізкае злукі Беларускай Савецкай Распублікі з яе сястрой — расейскай, павінны заранеи адмяжавацца ад усяго таго, што можа быць праведзяна на з'ездзя арганізацыяу і партыяу і злажыць адказ за яго перад Беларускім народам,

Сябры ж Сацыялістычнай Грамады і Сацыял-Дэмакрацкай партыі павінны голасна і преднародня абвясціць, што трапункам маючыя ачуцця на з'ездзі іх аднопартыйцы ня могуць гаварыць ад гэтых партыяу, як ад цэлых.

Гэткім спосабам удасца пастанавіць справу так, што, папрыпадак прыняцьця па з'ездзі важных рашэньняу, так ці іначай могучых адбіцца па жыцці Беларусі, можна будзя паднятаю супроць іх агітацыяй у друку і словам падарваць іх вагу у народзя і звясці на німа нічога. Калі ж мы гэтаго ня захочам зрабіць— тады пад нашым штандарам яны наробяць шмат бяды усякай.

Д. Ж.

,,Минскіе правители."

Въ тяжкій періодъ внутреннихъ потрясеній и крайне невыгоднаго внѣшняго положенія приходится рабоче-крестьянской Россіи строить свое новое соціалистическое государство.

Врагъ, какъ внутри, такъ и внѣ, всѣми силами старается подорвать работу, правда, изнуреннаго, но все же сильнаго духомъ революціи русскаго народа.

И въ этотъ моментъ буржуазія всѣхъ оттѣнковъ и всѣхъ отдѣльныхъ народностей, населяющихъ Россію, направляетъ всѣ свои силы къ тому, чтобы помѣшать творческой работѣ пролетаріата, разбить его единый революціонный фронтъ и, воспользовавшись инсценированной ею же національной междоусобицей, вновь поработить трудящіеся массы. Цѣль эта вполнѣ очевидна и особенно настойчиво преслѣдуется съ момента октябрьской Революціи; съ этого момента буржуазія не можетъ успокоиться и не брезгая средствами, идя на предательство и провокацію, стремится всѣми силами расчленить Россію, вызывая въ несознательныхъ массахъ стремленіе къ сепаратизму, столь опасному для всей Великой Революціи.

Примѣровъ много: Мы уже пережили предательство буржуазіи Украйны, Польши Литвы, Финляндіи и Прибалтійскаго края, теперь намъ уже суждено пережить еще одно новое предательство—предательство Бѣлорусской буржуазной клики.

Въ Минскѣ образовался, по соглашенію съ Германскимъ Правительствомъ, ,,Бѣлорусскій Секретаріатъ" по образцу и подобію пресловутаго украинскаго секретаріата Петлюры. Повторяется старая исторія украинской Рады со всѣми персонажами и характерными особенностями этого политическаго шантажа.

Какъ нѣкогда украинская Рада, такъ и теперь бѣлорусская буржуазія, добившись цѣною предательства и при посредствѣ германскихъ имперіалистовъ ,,національной самостоятельности" во всей силѣ возстанавливаетъ въ оккупированной Бѣлоруссіи старые пріемы управленія, сводящіеся, главнымъ образомъ, къ эксплоатаціи трудящихся классовъ. Весь ужасъ положенія бѣлорусскаго пролетаріата усугубляется еще той трагедіей, какая разыгралась въ финалѣ Брестскаго Совѣщанія: послѣднее февральское наступленіе германцевъ, захватъ ими лучшихъ и богатѣйшихъ мѣстностей бѣлорусскаго края совершенно обезсилили насъ—бѣлоруссовъ, какъ націю, сдѣлали временно политически безсильными. Мы нисколько не сомнѣваемся, что наступитъ, и можетъ быть скоро, тотъ моментъ, когда Бѣлоруссія станетъ вновь свободной, но пока мы должны сознаться, что нашъ народъ не можетъ свободно выявить свою волю, ибо каждая мысль его на каждомъ шагу неизмѣнно сталкивается съ германскимъ штыкомъ — этимъ обычнымъ пріемомъ, который противопоставляется юнкерскимъ режимомъ всякой дѣятельности, враждебной ему по духу, революціонныхъ трудящихся массъ.

Съ ужасомъ слѣдимъ мы за всѣмъ тѣмъ, что творится въ самомъ сердце нашего края. Терроръ и политическій и просто физическій по отношенію къ крестьянамъ и рабочимъ, звѣрскія гоненія противъ отдѣльныхъ лицъ, имѣющихъ то или иное отношеніе къ совѣтской власти, либо къ партіи, убійства, открытый грабежъ подъ видомъ реквизизіи и проч. и проч., все это является не только результатомъ германской оккупаціи, о которой такъ мечтала бѣлорусская буржуазія съ самаго начала октябрьской революціи, но слѣдствіемъ того враждебнаго отношенія, какое эта буржуазія питала въ послѣдній періодъ къ Россійской Революціи вообще.

Какимъ страшнымъ кошмаромъ кажется намъ, живущимъ здѣсь въ Москвѣ, вся эта картина ужаса, картина гибели нашихъ братьевъ, находящихся по ту сторону Днѣпра. И вотъ изъ той же Бѣлоруссіи къ намъ доходятъ вѣсти, что тамъ создалось „Народное Министерство Бѣлорусской Республики" которое уже издаетъ громкія реляціи о своемъ существованіи, какъ единственнаго высшаго государственнаго органа „независимой" Республики. Вотъ этотъ документъ:

„Во исполненіе актовъ исполнительнаго комитета всебѣлорусскаго съѣзда отъ 9 марта 1918 года объ объявленіи Бѣлоруссіи народной республикой и рады бѣлорусской республики отъ 24 марта 1918 года объ объявленіи независимости бѣлорусской народной республики, народный секретаріатъ б. н. р. ставитъ въ извѣстность всѣ безъ исключенія правительственныя учрежденія края, что съ 9 марта сего года они являются учрежденіями бѣлорусской народной республики и осуществлять должны свои функціи исключительно ея именемъ"

Какъ мало вяжется этотъ величественный анонсъ съ тѣмъ, что происходитъ въ данный моментъ въ Бѣлоруссіи!

Съ одной стороны „народное правительство" („народный секретаріатъ"), управляющее именемъ Бѣлорусской республики, а съ другой систематическое убійство, постоянное удушеніе бѣлорусскаго народа. И вмѣстѣ съ тѣмъ никакого протеста по поводу происходящихъ событій со стороны этого „народнаго правительства", никакихъ шаговъ къ прекращенію грабежа и насилій надъ трудящимися крестьянскими массами, пошлая заискивающая покорность передъ германскими властями. Чѣмъ же объяснить такую политику нынѣшняго „правительства" Бѣлоруссіи, столь безразлично относящагося къ страданіямъ рабочихъ и крестьянъ?

Въ концѣ знаменательнаго документа минскаго „правительства" стоятъ подписи Г. г. Воронко, Бѣлевича и Зайца.

Эти фигуры достаточно намъ знакомы по ихъ прежней дѣятельности и по той позиціи, какую они занимами по отношенію къ рабоче-крестьянской власти еще тогда, когда Минскъ былъ свободнымъ. Мы хорошо помнимъ ихъ выступленія на Съѣздахъ, гдѣ ясно обрисовалась ихъ политическая физіономія явныхъ соглашателей и прихвостней буржуазіи. И вотъ эти господа пытаются говорить отъ имени народа; люди, никогда не стоявшія близко къ народнымъ трудящимся массамъ, чуждые нуждъ и интересовъ пролетаріата и крестьянства, люди встрѣчавшіе съ радостью нѣмецкихъ завоевателей и теперь шепчущіеся съ ними о гнусномъ растлѣніи родного народа, эти люди хотятъ совершить грязное дѣло именемъ Бѣлорусской Революціи!

Развѣ не ясно всякому, что отъ имени народа пытаются говорить люди, предавшіе этотъ народъ? Развѣ обездоленные и трудящіеся могутъ вручить свои права, свои интересы, дѣла, кто въ безразличномъ молчаніи глядитъ на издѣвательство, творимое надъ народомъ, тѣмъ, кто всегда защищалъ и защищаетъ въ данный моментъ лишь интересы капиталистовъ и буржуазіи?

Нѣтъ господа фальсификаторы воли народной, вы не вправѣ рѣшать судьбы Бѣлоруссіи, называть себя ея хозяевами; вы только презрѣнные предатели, воспользовавшіеся несчастьемъ Бѣлоруссіи, несчастьемъ всей Россіи для своихъ узурпаторскихъ цѣлей.

Помните, что бѣлорусскій народъ никогда не проститъ Вамъ вашего предательства и тѣхъ страданій, на какія вы обрекаете его и мимо которыхъ Вы по указкѣ Берлина проходите закрывъ глаза Помните, что рано или поздно наступитъ моментъ, когда свободная трудящаяся Бѣлоруссія сброситъ ваше ярмо, столь старательно одѣтое вами при помощи германскихъ штыковъ; помните, что тогда разъяснится вся ваша мерзская роль въ затѣянномъ вами, подъ маркой самоопредѣленія порабощеніи трудящихся массъ.

Вы, съ германскими полками можете убивать, насиловать, разорять край, но революціоннаго духа трудящихся и обездоленныхъ вы никогда не уничтожите. Онъ вѣчно будетъ жить и чѣмъ яростнѣе будутъ ваши гоненія, тѣмъ скорѣе наступитъ предѣлъ терпѣнія гонимыхъ вами и тѣмъ ужаснѣе будетъ расправа.

Творите ваше гадкое дѣло, но знайте что вы, ваша власть ненавистна рабочимъ и крестьянамъ что кровь невинныхъ жертвъ падетъ только на васъ.

Н. С.

„Нязалежная Беларусь."

Нашай радакцыяй нядауна атрыманы з зарубежнае Беларусі весткі і дакумэнты, якія мы і друкуяма ніжэй. З гэтых вестак ясна відаць, як сканструиравалася Беларуская Распублика, якія перамены зрабіліся у гуртку „міністрау," і г. д. Мы друкуям так, як нам перададзяны гэтыя весткі і дакумэнты--адны на рускуй мовя, іншыя па беларуску.

Абвестка

Народнаго Сэкрэтарыяту Беларусі № 3

Народны Сэкрэтарыят Беларусі складаецца з гэтких асобау: 1) Народны Сэкрэтар Унутрэнных справау—І. Макрэяу. 2) Міжнародовых справау — Я. Варопка 3) Прасьветы — А. Смоліч. 4) Справедлівасьці—Е. Белевіч. 5) Народнай гаспадаркі—І. Серада. 6) Шляхоу—В. Рэдзька. 7) Грашавых справау — Г. Белкінд. 8) Апекі — П. Бадунова. 9) Вялікарускіх справау—П. Злобін. 10) Пошты и тэлеграфоу.—А. Кароч. 11) Кантролю—П. Крэчэускі 12) Зямляробства—Т. Грыб. 13) Уповажнены па вайсковым справам—К. Езавітоу. 14) Загадчык справау Сэкрэтарыяту—Л. Заяц.

Тымчасовы Старшына Народнаго Сэкрэтарыяту Беларусі і Народны Сэкрэтар заграпічных Справау Язэп Варонка.

Загадчык Справау **Л. Заяц.**

Гор. Мінск—Беларускі.
23 (10) Лютаго 1918 года.

Устауная Грамата да народау Беларусі.

У часе сусьветнай вайны, што бурыць адна моцные дзержавы і аслабапяе другіе, абудзілася Беларусь да дзяржаупаго жыцьця. Пасля трох с паловаю вякоу пяволі ізноу на увесь сьвет кажа беларускі народ аб тым, што і іон жыве і будзе жыць. Вялікі Народны Збор — Усебеларускі Зьезд 5—17 сьнежня 1917 року дбаючы аб долі Беларусі, зацьвярдзіу на яе землях рэспубліканскі лад. Выпауняючы волю Зьезду і баронючы дзержауные правы народу, Спауняючы Камітэт Рады Зьезду гэтак пастанауляе аб дзержауным устрою Беларусі і аб правох і вольнасьцях яе грамадзян і народау:

1. -- Беларусь у рубяжох разсялення і лічбеннаі перавагі беларускаго народу абвешчаецца *Народнаю Распублікай*.

2. — Асноупые законы Беларускай Народнай Рэспублікі зацьвердзіць Устаноучы Сойм Беларусі, склікапы на аснове агульнаго, роунаго, простаго, патаемнаго і прапорцыянальнаго выборчаго права, ні зва[illegible] і рэлігію.

3. — Да часу, пакуль зьбярэцца Устаноучы Сойм Беларусі, законодаучая улада у Беларускай Народнай Рэспубліцы належыць Радзе Усебеларускаго Зьезду, дапоуненай прэдстаунікамі нацыянальных меньшасьцяу Беларусі.

4. — Спауняючая і адміністратыуная улада у Беларускай Народнай Рэспубліцы належыць Народнаму Сэкрэтарыяту Беларусі, які назначаецца Радаю Зьезду і перед іою трымае ответ,

5. — У рубяжох Беларускай Народнай Рэспрблікі абвешчаецца вольнасць слова, друку, сходау, забастовак, хаурусау, безумоуная вольнасць сумленьня, нізачэпнасць асобы і памешканьня.

6. — У рубяжох Беларускай Народнай Рэспублікі усе народы маюць права на нацыянальна-пэрсональную аутаномію, абвешчаецца роунае права усіх мовау народау Беларусі.

7. — У рубяжох Беларускай Народнай Рэспублікі права прыватнае уласнасьці на землю касуецца. Земля перадаецца бяз выкупу тым, хто самі на іой працуюць. Лясы, вазеры і нутро землі абвешчаюцца уласнасьцю Беларускай Народнай Рэспублікі.

8. — У рубяжох Беларускай Народнай Рэспублікі устапауляецца найбольшы 8-і гадзіповы рабочы дзень.

Абвешчаючы усе гэтые правы і вольнасці грамадзяп і народау Беларускай Народнай Рэспублікі, мы Спауняючы Камітэт Рады Зьезду, абавязуемся пільнаваць законнаго парадку жыцця у Рэспубліцы і захаваць правы і вольнасці працоунаго люду. А так сама даложым усіх сілау каб склікаць у набліжэйшым часі Устанаучы Сойм Беларусі

Усіх верных сыноу Беларускай зямлі клічам памагчы нам у цяжкай і атветнай нашай працы.

Спауняючы Камітэт Рады 1-го Усебеларускаго ЗьездУ.

Выдапа у Мінску-Беларускім
9 сакавіка 1918 року.

ФЭЛЬЯТОН

Рак, Заяц і Варонка. (Байка).

Трапунак выпау некі так
Што Зайца стрэціу раптам Рак
І у двух спаткаушыся з Варонкай
Ушчалі у траіх яны гамонку.
— Сябры каханыя мае,
Ля нас адчыняна узмога
Цішком, патайна, бяз нікога,
Усе справы выгадаць свае, —
Парадзіу першым зважна Рак.
— Так — так, так — так! —
Уверана і звонка
Яму затурыла Варонка
— Вось чуткі гэткія пашлі'
Што к нам з чужыны падышлі
Дауно чаканыя пам госці
Ад Льва — цара усе ягамосці.
Прышлі ля гэтаго яны,
Каб выгнаць з нашай староны
Зусім зазнаушую тут шваль,
Якая здэцца ужэ амаль
Наукол кірунак свой вядзе —
На сушы, у верся і у вадзе,
Падняушы голау так ня у пору
Высока у гору.
— Вядома! Гэта трэба, трэба!
Падняушы вочы строма у неба,
На корч усеушыся сасонкі,
Закаркала Варопка —
І далей стала так каркаць:
— А як жа ж! Докуль будам мы маучаць
І усе парадкі выпауняць
Усякай дробязы брыды —
Нябачылі яшчэ такой няуды.
У вадзе вунь некія жукі,
У паветры — ластаукі й чышкі,
На сушы ж — вожыкі й харкі —
Схацелі быць мацней усіх
Суседзяу:
Зайцоу, ваукоу, мядзведзяй,
Варон, сарокау, каршуноу,
Вакуляу, гвяздау і ракоу —
К таму зрашыушы усіх звясці,
Каб сталі службу ім нясці.
Вось трэба будзя нам пайсці
Да пана Льва спраханьням аб падмозя.
Няхай іон ім сперша пагрозя,
Затым над імі перадасць
У нашы кіпці уласць
— А прауду кажаш ты, сястрыца;
Твая нам рада прыгадзіцца, —
Згагадна Заяц пракazау.—
— „Аб гэтум доуга я гадау
Часамі
Пакуль спаткауся гэтта з вамі
Дык гэй
Хуччэй,
Да Льва прасіць
Агаласіць
У самы блізкі час
Уласцею нас
Над тым кавалачкам зямлі
Паветра і вады,
Дзе нашыя дзяды
А з імі й мы жылі".
Й прачуушы Зайца усе да Льва пашлі.
Да Льва вялі паліогкія пуці —
Патом удалося ім дайсці.
Спаткаушы іх сярдзіты Леу
Сур'іозным тонам прагучэу,
Ажно цяльпук чырвоны Рак
Збялеу нашчэнт бедак,
А Заяц некулькі разоу
Прысеу далоу.
— Вы што б хацелі мне сказаць?
— Пан Леу, дазволь нам валадаць
Над тымі часткамі зямлі
Паветра і вады,
Куды
Сябры тваe прышлі
Парадак цьвіорды павадзіць,
Мы будам усе табе служыць,
Абы удалося збараніць
Наш род
Ад тых нязгод,
Якія вораг насадзіу,
Пакуль іон намі валадзіу.
З хвіліну Леу чагось маучау;
За тым нядбайна пракazау:
— Я згодзян з вамі — няхай так —
Старшым у уласці будзя Рак,
Варонка ж з Зайцам да пары
Залічацца яму у сябры.
Мае ш усе слугі, што у вас,
Весь час
Над вамі мусяць паглядаць,
І кожны раз,
Як зробіця віну — караць.
— Дзінькуя Льву, — асобна тонка
Пракаркала Варонка, —
„На век, вяльможны, вам хвала"!
І усе у траіх
У міх
Далі ат радасці драла..
С тае пары,
Спаткаушыся ня узнак,
Усе тры сябры
У сваей зямлі —
Варонка, Заяц й Рак
Ушчалі вясці кірункі так і сяк —
Гамонку рупную уздымаць
І усім звяром дапамінаць,
Што жыцьця усіх
У кіпцях іх —
Сучаснаго начальства —
С карысц'ю ля чужых
Збудованаго царства.

У байцы гэтуй сэнс такі,
Што ведан іон павінян быць.
І усе, здаецца, чытакі
Яго адоляюць аткрыць

Авадзіон.

Другая Устауная Грамата.

„Год назад народы Беларусі разам з народамі Расеі скінулі ярмо расейскаго царызму, які найцяжей прыціснуу быу Беларусь; ня пытаючыся народу, іон укінуу наш край у пажар вайны, якая чыста зруйнувала гарады і віоскі беларускія. Цяпер мы. Рада Беларускай Народнай Распублікі, скідаям з народнаго краю апошняя ярмо дзяржаунай залежнасці. якоя гвалтам накінулі расейскія цары на наш вольны і незалежны край. Ад гэтаго часу *Беларуская Народная Распубліка абвешчаяцца незалежнай і вольнай дзяржавай.* Самі народы Беларусі у асобі свайго Установнаго Сойму пастановяць аб будучых дзержауных звязях Беларусі. „На моцы гэтага трацяць сілу усе старые дзержауные зьвязі, якіе далі магчымасць чужому ураду падпісаць і за Беларусь трактат у Бярэсці, што забівае на смерць беларускі народ, дзелючы зямлю яго на часткі. На моцы гэтага Урад Беларускай Народнаи Рэспублікі мае увайсьці у адносіны з зацікауленымі старанамі, прапануючы ім перегледзіць тую часьціну Берэсьцейскаго трактату, якая датычыць Беларусі, і падпісаць міравую умову з усімі ваеваушымі дзержавамі.

„Беларуская Народная Рэспубліка павінна абняць усе землі, дзе жыве і мае лічбенную перэвагу беларускі народъ, а ласьне: Магіліоушчыну, беларусскіе часьці Меншчыны, Гродзеншчыны (з Гродняй, Беластокам і інш.), Віленшчыны, Чарнігаушчыны, Вітэбшчыны, Смаленшчыны і сумежные часьці суседніх губерняу, заселенные беларусамі.

„Беларуская Народная Рэспубліка зацьверджае усе тые правы і вобласьці грамадзян і народау Беларусі, якіе абвешчэны Установнай Граматай ад 9 сакавіка 1918 год.

„Абвешчаючы аб незалежнасьці Беларускай Народнай Рэспублікі, Рада не пакладае свае надзеі на тое, што любячые волю народы дапамогуць беларускаму народу у поунай меры здзейніцьяго палітычна-дзержауные ідэалы“-

Рада Беларускай Народнай Рэспублікі.

Дана у Менску Беларускім 24 сакавіка 1918 году.

Пастанова

Народнаго Сэкрэтарыату Беларускай Народнай Рэспублікі з 27 III 1918 № 134.

У выпауненьне актау Спауняючага Камітэту Рады Усебеларускага Зьезду ад 9-га сакавіка 1918 году аб апавешчэньні Беларускай Народнай Рэспублікі і Рады Беларускай Народнай Рэспублікі ад 25 сакавіка 1918 году аб апавешчэньні *незалежнасьці* Беларускай Народнай Рэспублікі, Народны Сэкрэтарыат апавешчае усе без вынятку урадавые установы Краю, што з 9-га сакавіка гэтага году яны зьвляюцца установамі Беларускай Народнай Рэспублікі і толькі яе іменям павінны выпауняць сваю працу.

Часовы Старшыня Сэкрэтарыяту Б. Н. С. **Язэп. Варонка.**

Сэкрэтар Справядлівасьці **Бялевіч.**

Загадчык справау Сэкрэтарыяту **Л. Заяц-Зайцау.**

Менск-Беларускі.

Краткій отчетъ Рады Бѣлорусской Народной Республ.

Въ пятницу 29 Марта 1918 года состоялось очередное засѣданіе Рады Бѣлорусской Народной Республики подъ предсѣдательствованіемъ І. Я. Воронко.

Въ началѣ засѣданія обсуждалось заявленіе за подписью семи членовъ Рады о включеніи въ повѣстку дня вопроса „о желательности федерированія съ Великороссіей, Украиной и Литвой? — Послѣ обмѣна мнѣній вопросъ вопросъ этотъ былъ отвергнутъ подавляющимъ большинствомъ голосовъ.

По заявленію Бобруйской Уѣздной Рады въ составъ Рады Республики вошелъ Антонъ Овсянникъ.

Все дальнѣйшее время засѣданія было посвящено обсужденію наказа, при чемъ первая часть его, касающаяся организаціи президіума, дана вновь въ комиссію для систематизаціи по главамъ и раздачи всѣмъ членамъ Рады для ознакомленія.

Президіумъ Рады, согласно принятому наказу, долженъ быть составленъ изъ семи членовъ: 1) Предсѣдателя (бѣлорусса), 3 товарищей предсѣдателя (1 бѣлорусса, 1 поляка и 1 еврея), 1 Секретаря (бѣлорусса), 2 товарищей секретаря (1 бѣлорусса и 1 великорусса).

Совѣтъ Старѣйшинъ (Сеньоренъ-Конвентъ) долженъ быть составленъ соотвѣтственно численности группъ Рады, а именно: группы до 5-ти человѣкъ посылаютъ 1 члена въ Совѣтъ Старѣйшинъ, отъ 5—10—двухъ, отъ 10—20—трехъ и группы свыше 20-ти посылаютъ четырехъ.

Рада постановила образовать слѣдующія комиссіи: 1) внѣшнихъ дѣлъ, 2) финансовую, 3) просвѣщенія, 4) народнаго хозяйства, 5) связи и 6) издательскую.

Выборы Президіума и комиссій будутъ произведены на ближайшемъ засѣданіи Рады. Совѣтъ Старѣйшинъ же собирается въ воскресенье.

Вслѣдствіе обремененности комиссіи по наказу и мандатной и вслѣдствіе ухода изъ комиссіи ч. ч., Ярошевича, Демидецкаго - Демидовича и выѣзда на Украину ч. Цвикевича, Комиссія по наказу образована нынѣ въ составѣ: Президіума Рады, т. е. ч. ч. Середы, Воронко, Ѣзовитова, Гриба, Смолича, Кащенко, Зайнштейна, Костевича.

Списки всѣхъ членовъ Рады въ ближайшемъ засѣданіи будутъ оглашены, утверждены и опубликованы въ мѣстныхъ газетахъ.

Настоящее дѣловое засѣданіе Рады затянулось за полночь. Членъ рады, Мокреевъ заявилъ, что, хотя онъ и не согласенъ съ политикой Рады, все же Крестьянскій Совѣтъ поручилъ ему остаться въ Радѣ и бороться за федерацію съ Великороссіей. Члены Рады отъ земствъ на засѣданіи отсутствовали. Рада приняла отказъ ч. Зайцева отъ поѣздки на Украину въ делегаціи, (которая уже выѣхала 26 Марта).

А. С-нъ.

Рада Бѣлорусской Народной Республики.

Сессія II-я, Засѣданіе 5-е.
12 апрѣля 1918 года.

Очередное засѣданіе Рады Бѣлорусской Народной Республики 12 апрѣля въ первой своей части было посвящено вопросу реконструкціи Народнаго Секретаріата.

Обширный докладъ по этому вопросу сдѣлалъ Предсѣдатель Народнаго Секретаріата **І. Я. Воронко.**

Указавъ въ началѣ на исторію и систему образованія нынѣшняго выборнаго Правительства Республики въ ночь на 21 февраля докладчикъ тщательно разъяснилъ непрактичность, нецѣлесообразность и зло такого способа организаціи исполнительной власти, предложивъ Радѣ обратиться общепринятому во всѣхъ парламентскихъ государствахъ принципу кабинетской системы образованія правительства. Помимо этого І. Я. Воронко указалъ, что въ связи съ обстоятельствами момента новый кабинетъ долженъ быть составленъ только изъ такихъ министровъ, какіе дѣйствительно сейчасъ будутъ имѣть возможность работать. Наконецъ, для образованія новаго кабинета необходимо заранѣе выработать тѣ необходимые принципы, на которыхъ лицу, которому будетъ поручено составленіе правительства, придется базироваться, а именно: коаліціонное ли должно быть правительство или нѣтъ.

Докладъ вызвалъ весьма оживленныя пренія изъ всѣхъ секторовъ Рады. Выступали члены Рады: Грыбъ (б. с. г.). Бодунова (б. с. г.), Гутманъ (с. с.), Айзенштадтъ (п. ц.), Смоличъ (б- с. г.), Бѣлевичъ (с.-инт.), Мокрѣевъ (с-р.), Прушынискій (б. с. г.) и др.

Послѣ заключительной рѣчи докладчика голосованіемъ Рада приняла постановленіе о томъ, что реконструированный Народный Секретаріатъ долженъ быть составленъ по „кабинетской системѣ (согласно § 4 второй уставной грамоты), а также для пользы государственности Бѣлоруссіи“ долженъ быть коаліціоннымъ. Постановленіе это было принято подавляющимъ большинствомъ голосовъ.

Послѣ принятія этого постановленія Рада заслушала внесенный въ спѣшномъ порядкѣ вопросъ о включеніи въ составъ Рады 10-ти членовъ Минскаго Бѣлорусскаго Представительства, что и было рѣшено въ положительномъ смыслѣ послѣ крупныхъ дебатовъ.

Изъ рѣчей ораторовъ по этому вопросу слѣдуетъ отмѣтить замѣчаніе члена Рады Айзенштадта (п.-ц.) о томъ, что не слѣдовало бы включать въ составъ Рады организацію, которая доселѣ не уважала

Вѣсти изъ Бѣлоруссіи.

Въ послѣднее время въ газетахъ попадаются краткія замѣтки о всѣхъ перемѣнахъ и новшествахъ въ областяхъ и городахъ оккупированныхъ австро-германскими войсками и польскими легіонами.

Однако эти замѣтки не даютъ полной картины происходящаго. Въ двадцатыхъ числахъ февраля мѣсяца, въ гор. Могилевъ Губернскій проникли слухи о занятіи германскими войсками гор. Минска. Совѣтская власть въ лицѣ Губернскаго Исполнительнаго комитета Совѣта Крестьянскихъ, Рабочихъ и Солдатскихъ Депутатовъ, съ большимъ трудомъ наладившая работу по всей губерніи, какъ руководящій органъ распалась, и вся власть перешла къ Военно-революціонному Комитету, въ составъ котораго вошли оставшіеся члены Исполкома и „Цекодарфло“ (Центральнаго Исполнительнаго Комитета дѣйствующихъ армій и флота). Былъ немедленно избранъ комиссаръ по эвакуаціи. гор. Могилева Въ первую очередь выѣхалъ въ гор. Орелъ Штабъ Верховнаго Главнокомандующаго, оставивъ, однако, изъ-за недостатка вагоновъ часть ненужнаго имущества. Частнымъ Банкамъ было приказано Военноревол. Комитетомъ немедленно сдать всю денежную наличность въ кассу Государственнаго Банка. Рабочіе, служащіе и чиновники начали осаждать Гражданскую часть Военно-революціоннаго Комитета, требуя уплату жалованья за Февраль мѣсяцъ и % прибавку съ 1 Ноября 1917 по 1 Февраля 1918 года. Съ большимъ трудомъ наладивъ въ столь трудную минуту финансовый отдѣлъ, Военно-революціонный комитетъ, предчувствуя скорое оставленіе города, пошелъ навстрѣчу рабочимъ и служащимъ, выдавъ всѣмъ жалованье до 1 мая 1918 года.

Въ послѣднихъ числахъ февраля Совѣтская власть покинула городъ, захвативъ съ собою всю наличность Государственнаго и частныхъ Банковъ до 30,000,000 рублей, а % бумаги были вывезены Государственнымъ и Дворянскимъ банками и казначействомъ въ Симбирскъ.

Городъ осиротѣлъ.

Вся власть перешла къ Городскому самоуправленію, взявшему на себя обязанность приводить въ порядокъ многомилліонное имущество, оставленное ставкой и Совѣтской властью. Была немедленно организована изъ жителей города народная милиція, взявшая на себя охрану города. Почти десять дней власть принадлежала Городскому самоуправленію.

Наконецъ появились „первыя листочки“ нѣмецкой развѣдки, а за ними вошли незначительныя силы польскаго легіона и 2 роты германскихъ войскъ. На другой день былъ изданъ первый приказъ о приведеніи города въ надлежащій порядокъ. Офицерамъ русской арміи было предложено надѣть погоны, а солдатамъ снять шинели. Первый приказъ былъ подписанъ Энрикомъ австро-германской арміи Антономъ Бошовскимъ.

Власть перваго коменданта продолжалась нѣсколько дней до прихода войскъ польскаго корпуса. Войска польскаго корпуса немедленно заняли всѣ лучшія казармы и помѣщенія. ранѣе занимаемыя ставкой. Польская комендатура заняла дворецъ (домъ б. губернатора), а нѣмецкая комендатура заняла вокзалъ и желѣзную дорогу.

Комендантомъ польскаго корпуса гор. Могилева былъ изданъ приказъ немедленно сдать все оружіе и все имущество, находящіяся у населенія. За неисполненіе любого § этого приказа виновные подвергаются штрафу въ 3000 руб., а въ случаѣ несостоятельности 3 мѣс. тюрьмы.

Второй приказъ гласитъ объ учрежденіи военно-полевого суда въ вѣдѣніе коего переходятъ дѣла объ убійствахъ, экспропріаціи, поджогахъ, грабежахъ и т. д., за которыя виновные караются смертной казнью.

Затѣмъ былъ изданъ приказъ о немедленномъ оставленіи до 10 апрѣля всѣми офицерами русской арміи гор. Могилева и о переѣздѣ ихъ на лѣвый берегъ Днѣпра. Всѣ же офицеры, не пожелавшіе оставить гор. Могилевъ къ 10 апрѣля, были объявлены военно-плѣнными и отправлены въ гор. Минскъ.

Приказомъ комендатуры воспрещено подъ страхомъ штрафа въ 3000 руб. или 3 мѣсяцевъ тюрьмы ношеніе солдатскихъ шинелей, каковой приказъ вызвалъ массу недоразумѣній и арестовъ. Въ первыхъ числахъ марта начальникомъ гражданской части былъ изданъ приказъ о возстановленіи частной собственности на дома и имѣнія. Согласно приказу всѣ имѣнія должны быть возстановлены крестьянами весь инвентарь и скотъ должны быть возвращены владѣльцамъ, а въ случаѣ невозможности, должна быть уплачена стоимость его [!]. Всѣ поля, согласно приказу, должны быть обработаны и засѣяны.

Финансовый кризисъ заставилъ власть прибѣгнуть къ открытію монополіи и вольной продажѣ водки, которая была оставлена въ количествѣ 15,000 ведеръ. Водка выдается по продовольственнымъ карточкамъ на одинъ мѣсяцъ на семью $^1/_4$ ведра 32% крѣпости, цѣною по 100 руб. за четверть Въ первые дни лавки торговали бойко и дали выручки до 20,000 руб. каждая. Эта финансовая операція дала нѣмцамъ около 6,000,000 руб.

Городская комендатура принимаетъ лишь прошенія оплаченныя 3 рублевымъ гербовымъ сборомъ. Гражданамъ выходъ на улицу съ 9 часовъ вечера до 5 час. утра строго воспрещается, а если кто бываетъ задержанъ, то долженъ уплатить штрафъ за позднюю прогулку по воздуху отъ 10—25 рублей. Пропускъ на право появленія послѣ 9 час. вечера подлежитъ % оплатѣ гербовымъ сборомъ въ одинъ рубль, а за пропускъ на право выѣзда изъ города взимается 20 коп. сборъ. Приходится туго гражданамъ за антисанитарное состояніе дворовъ — штрафъ или тюрьма. Выбирай любое! Трудно приходится и нашему бѣдному крестьянину бѣлоруссу! Вотъ тянется цѣлая вереница подводъ, нагруженныхъ реквизированными продуктами, лошади падаютъ и бьются подъ гнетомъ непосильной тяжести, а позади гарцуютъ побѣдители на породистыхъ и сытыхъ лошадяхъ.

Бѣлоруссъ подгоняемый нагайкой и пикой помогаетъ бѣдной лошадкѣ тащиться.

Послѣднее время реквизиція приняла такой размѣръ, что нашъ бѣдный крестьянинъ взвылъ волкомъ, и въ нѣкоторыхъ деревняхъ крестьяне, поставленные реквизиціей въ отчаянное положеніе, начали оказывать сопротивленіе, въ результатѣ коего на дняхъ былъ убитъ польскій офицеръ, за жизнь котораго заплатили 2 пойманныхъ крестьянина, разстрѣлянные по постановленію военно-полевого суда. Крестьяне, пріѣзжая на базаръ, жалуются, что у нихъ отбираютъ послѣдція крохи, оставляя ихъ на голодную смерть.

По послѣднимъ свѣдѣніямъ изъ Могилевскаго уѣзда выколочено до 60,000, пуд. зерна. Принимая во вниманіе, что Могилевская губернія питалась привознымъ хлѣбомъ, такая реквизиція оста-

Раду и предпринимала цѣлый рядъ сепаратныхъ и компрометирующихъ бѣлорусское національное дѣло шаговъ.

Въ заключеніе Рада избрала делегацію изъ двухъ членовъ для визита къ Германскому Генералъ-коменданту съ цѣлью выясненія причинъ арестовъ б. солдатъ и военнообязанныхъ и вывоза ихъ неизвѣстно куда, а также съ цѣлью разрѣшенія вопроса о регистраціи бѣлоруссовъ и способахъ сообщенія съ провинціей.

По предложенію Президіума Рады, вмѣсто заболѣвшаго секретаря Рады, Езовитова, утвержденъ Секретаремъ Рады, членъ Рады, Овсяннакъ.

На запросъ о послѣднихъ событіяхъ члена Рады Н. Шило (б. с. г.) отвѣчалъ Предсѣдатель Народнаго Секретаріата I. Я. Воронко.

А. С-къ.

Выхад расейскіх сац.-рэвалюцыанерау з Народнага Сэкрэтарыяту.

Рускіе с.-р. Макреев, Злобін і Белкінд выйшлі з Сэкрэтарыяту, не згаджаючыся с палітыкай Народнага Сэкрэтарыату аб незалежнасьці Беларусі.

Перамены у Народным Сэкрэтарыаце.

С прычыны выхаду з Народнага Сэкрэтарыату расейскіх сацыялістау-рэвалюцыянерау Макрэева, Злобіна і Белкінда, спауняючым павіннасьці Народнага Сэкрэтара унутрэнніх спрау назначэны К. Езавітау, ён жэ таварыш старшыні Народнага Сэкрэтарыату, а спауняючым павіннасьці Народнага Сэкрэтара грашавыхъ спрау П. Крычэускі. Скарбнікам Народнага Сэкрэтарыату назначэны В. Захарка.

Народны Сэкрэтарыат і Палякі.

Прэдстаунікі Польскае Рады у Менску п. п. Гордзеноускі, Увашкевіч і Крупскі даведаліся да Народнага Сэкрэтарыату і мелі гутарку с старшыней Я. Варонкай аб пытаньнях, злучаных з увaходам прэдстаунікау Польскае Рады у Раду Беларускае Народнае Рэспублікі. Варункі, на каторых Польская Рада прыме учасьце у Радзе Рэспублікі будуць разглeджэны пленумам Рады Рэспублікі.

Назначэньне беларускаго прэдстауніка пры Малдаускім урадзе.

Беларускі Камісар Румынскага фронту і арганізатар беларускіх вайсковых адзінак на поудні Украіны і у Малдавіі—К. Малцэвіч назначэны прэдстаунікам Народнаго Сэкретарыяту міжнародных спрау Беларускае Народнае Рэспублікі і упаунамочэны паведоміць Румынскі урад аб абвешчэньні незалежнасьці Беларусі.

Беларуская мова-дзержауная.

Народны Сэкрэтарыят Беларускай Народнай Рэспублікі прыняу пастанову аб апавешчэньні беларускай мовы гасударственым і абавязковым языком Рэспублікі. Нацыянальныя меншасьці Беларусі могуць карыстацца свaей мовай у офіцыальных зносінах з урадовымі установамі. Усе акты, дакумэнты і перапіска урадовых установ павінны пісацца гасударственым беларускім языком.

Боны па беларуску.

На бонах места Менска і земства, каторыя маюць быць выпушчэны гэтымі днямі, глауны тэкст будзя напісан па беларуску, дадатковыя — па жыдоуску, па польску і па вялікаруску.

Адкрыцьце Курсау Беларусаведаньня.

3 красавіка у кватэры Рады Беларускае Народнае Рэспублікі адбылося адкрыцьце Курсау Беларусаведаньня. Першую мову на адкрыцьце сказау народны сэкрэтар асьветы А. Смоліч. Вітау курсы у кароткай мове старшына Народнаго Сэкрэтарыату Я. Варонка, паказаушы на тую вялікую карысць, якую може прынясці Рэспубліцы кожны сьвядомы і палітычна і культурна азнаіомлены беларускі грамадзянін. Далей лектар п. Ленкоускі прачытау першую сваю лекцыю (с 6-іох) аб «Беларускім праве». Аудыторыя прыняла лектара вельмі горача.

Магіліоушчына прызнала Народны Сэкрэтарыят.

Магіліоускае губэрскае земства і места і Магіліоуская Беларуская Рада (старшыня Кахановіч) прызналі Народны Сэкрэтарыат Незалежнае Беларускае Народнае Рэспублікі. Стасункі з Магіліовам устаноуляны 4 красавіка. З Менску паказываюць, што весьці аб прызнаньні Народнага Каміссарыату або дэлегацыі прыходзяць бее мала што гадзіну.

витъ послѣ себя много памятниковъ, въ видѣ надмогильныхъ крестовъ, о голодной смерти людей!

Не оставлена безъ вниманія новыми властями и вся оставшаяся часть служащихъ Совѣтскихъ учрежденій! Довольно одного слова, либо заявленія, что онъ-де скать былъ служащимъ у большевиковъ, какъ такого моментально задерживаютъ и отправляютъ въ тюрьму, частенько подвергая заключенію въ тюрьму и тѣлеснымъ наказаніямъ. Въ самомъ началѣ занятія города были посажены въ тюрьму: 1] бывшій комендантъ гор. Могилева ротмистръ Страховъ, его кучеръ и мальчикъ, находившійся у него на службѣ; 2] за нимъ послѣдовалъ комиссаръ по польскимъ дѣламъ Чевичко; 3] членъ кожевеннаго районнаго комитета Маловъ; 4] комиссаръ по эвакуаціи гор. Могилева Фай-Мееръ, которому польская комендатура три раза давала пропускъ въ гор. Орелъ и три раза задерживала, подвергая тщательному обыску, думая, что онъ „сховалъ пенендзы“, но таковыхъ не нашли; 5] въ тюрьму заключенъ и племянникъ управляющаго дѣлами Совѣта Народныхъ Комиссаровъ Бончъ-Бруевичъ; 6] Комиссаръ Торгово-Промышленнаго Комитета; 7] Членъ Революціоннаго Трибунала; 8] Казначей мѣстнаго Совѣта К. Р. и С. Д. Кацъ, который послѣ ареста былъ подвергнутъ избіенію и у котораго отняли 1200 руб. и 9] агрономъ Сазоновъ, дѣло коего уже препровождено Судебному Слѣдователю по привлеченіи его по 269 статьѣ Ул. о Нак.

Политическихъ арестованныхъ въ губернской тюрьмѣ насчитывается до 40 человѣкъ. Нужно отдать должную справедливость русской администраціи тюрьмы, которая очень хорошо относится къ арестованнымъ, допуская массу поблажекъ. Дверь камеры открыта отъ 8 час. утра и до 6 час. вечера—момента повѣрки арестованныхъ. Всѣ просьбы администраціей тюрьмы исполняются немедленно.

Всѣ арестованные ждутъ пріѣзда военнаго судебнаго слѣдователя.

Подводя итогъ, можно сказать, что вся законодательная власть въ Могилевской губ. принадлежитъ Германскому командованію, а властью исполнительной и административной является польскій корпусъ. Штаты милиціи усилены въ два раза и во главѣ ихъ стоитъ шефъ милиціи-помѣщикъ Доріо-Дерноловичъ, который при обыскахъ, не довѣряя милиціи, самъ вилами разбрасывалъ кучи навоза въ поискахъ оружія.

На желѣзной дорогѣ нѣмцы объявили рабочимъ и служащимъ, что они будутъ оплачивать трудъ, согласно оплаты труда по смѣтнымъ исчисленіямъ 1916 года, а пока былъ выданъ авансъ отъ 40 до 80 руб. аккупаціонными деньгами. Весь рабочій и крестьянскій людъ чувствуетъ себя въ порабощеніи.

Всѣ говорятъ оглядываясь, боясь сыска и шпіонажа, такъ какъ за всякое неосторожно брошенное слово приходится отвѣчать спиной.

Вся дѣятельность оккупировавшихъ направляется по руслу планомѣрнаго выкачиванія съѣстныхъ припасовъ изъ деревень и денегъ изъ города.

Бѣглецъ.

На Украіні.

З Вароняжузвяшчаюць аб трохднёуным засяданьні Рады, на якім рахаваліся пытаньня аб замірэньні з Расеяй. На засяданьнях знайходзяцца прадстаунікі Гэрмані. На апошнюм засяданьні рады прахвесар Грушэускі заявіу, што ніяк нельга пасланць дэлегацыю у Смаленск, у звязку с тым, што Гэрман'я пільна трэбуя вясці далей вайну у губэрнях: Арлоускай і Курскуй, якія нават і ня належаць да Украіны. Грушэускі сказау, што пры гэтакум палажэньні нават нявядома, ці прывеу бы да чаго-нібудь з'езд аб замірэньні у Смаленску, бо нельга дамагацца ад Савету Народных Камісарау прыемнасці тых ці іншых варункау згоды, калі у тыя часы, як будуць вясціся перамовы, ідуць страшэнныя бойкі за абладаньня тымі мейсцамі, якіх Украіна ня павінна дамагацца. Грушэускі трэбавау часоваго прыпынку вайсковае падзеі, каб даць магчымасць з'езду працаваць у большум супакаю. Прадстаунік Гэрмані адказау, што, калі гэтак ідзе пытаньня, то яно ня прыемна ля Гэрмані, бо апошняя, вядучы ваенны рух у губэрнях, якія знайходзяцца побач з Украінаю, мая свае задачы, выпауняючы якія яна робіць выгаду і ля рады. Вось па гэтаму іон ад свайго правіцяльства заяуляя аб тым, што з'езд аб замірэньні у Смаленску ня павінян рабіць замяшаньня у барацьбе на украінска-расейскум хронця. Гэтая заяуленьня сустрэла спрэчку з боку боляй паважнае часткі рады. Прадстаунік Гэрмані заявіу, што хаурус паміж радаю і Гэрман'яй пачынная псавацца; украінска-румынская пытаньня дала ясна зразумець паважнуй часцы Рады, што хаурус з Гэрманіяй і Украінай ня забязпячая на Украіна поунасці выгад Гэрмані. Апрыч гэтага Украіна змарылася ад боянь, якім німа канца. Рада павінна-ж такі скончыць з праклятым пытаньням аб датырканьнях паміж Савецкаю уласьцю і Радаю і павінна хутка пасланць сваіх прадстаунікау у Смаленск. Засяданьня ня зрабіла ніякае пастановы.

Палажэньня у Польшчы.

Атрыманыя з Польшчы весткі кажуць, што узбудоуля кіраваньня гасударствам спаткаяцца з усякімі прыпынкамі.

Перш усяго, нявядомы самыя граніцы гасударства, бо з аднаго боку Украіна дамагаяцца Холмшчны і Падляшша, ня хочучы даравапь іх Польшчы, з другога боку усе часы чуяцца страшэнны уціск ад Аустра-Вэнгры, а у апошнія часы усіо мацней і з боку Гэрмані, у звяку з змацаваньнямі на заходнум хронця і ізноу пачаушымся там вялікім жаданьням захвату.

Новы польскі гурток мініcтрау, старшым якіх іосць пан Стэчкоускі, ня мая у сабе ніякае веры, ня ведаючы у які бок яму кіравацца, бо людзі і лівага і праваго напрамку аднакава глядзяць няпрыемна на пашырыньня валадарства цантровых дзяржау, з якімі усіо-ж такі мусіць стасавацца польскі гурток міністрау.

Выбары у Гасударствины Савет могуць скончыцца нічым, бо ужэ сацыялістычныя партыі адцураліся датыркацца да выбарау, рахуючы, што гасударсцвяны Савет будзя знайходзіцца у руках нямецкіх імпэрыялістау.

Дык вось Польшч, атрымаушы як бы нязалежнасць пад главенствам цантровых дзяржау, раздзіраяцца на часткі ад няйменьня стасунку паміж сябе.

Спрэчка супроць дзяеу гэрманцау.

(Радыо-цяляграма гэрманскаму міністэрству іназемных спрау у Бэрлін).

У Цэнтравыя Установы Рад прыходзіць шмат павядамленьняу аб тым, што нямецкія вайскі паляць віоскі і робяць гвалтоу'я над расейскімі людзьмі. Паміж іншым, той, хто бачыу на свое вочы, добра вядомы нам і якому мы смусім верыць чалавек расказау нам аб тым, што у горадзі Лепялі, на Вітабшчыня, гэрманскія войска зарэзалі цэлую сям'ю, ня пашкадаваушы кабет і маленькіх дзетак, апіраючыся на тую закладзіну, што быццам іх павядамілі, нібы адзін з гэтае сям'і належау да парцізанскаго атраду. Мейсцовыя раіонныя уласці павядамляюць, што у віосцы Новасіолкі, у Магілеушчыня Аршанскаго павету, 5 апрэля з'явіуся нямецкі ахвіцэр і два салдаты 346 палку і гвалтауна атабрау у селян ав'іос.

Селяне забілі ахвіцэра, салдаты ж уцяклі, пошля гэтаго гэрманскія войска акружылі віоску, разставілі вакол яе кулям'іотау спалілі яе і перастралялі з кулям'іоту бягучых аттуль спакойных людзей, няшкадуючы кабет і дзяцей. На другі дзень гэрманскія камандзеры прыслалі да расейскаго ваеннаго начальства у Воршу, цыдулку, у якой гаварылася, што жыхары віоскі Новасіолкі былі увезяны і віоска была спаляна, за тым, што забілі ахвіцэра. Народны Камісар па Іназемным справам, выказваючы пачуццё самаго глыбокаго успыленьня і самым зрэшаным спосабам спрачаючыся супроць гвалтоу'я, якоя зусім ня прыстае да культурнаго народу і зусім ня ладзіць з кожнаму вядомым прынцыпам люцкаго агульнаго жыцьця, выказывая цьвіордую уверанасць, што гэрманская правіцяльства зробіць строгая расследаваньня пераказаных з'явішч і пацягня вінаватых да заслужануй кары.

Народны Камісар па Іназемным справам

Чычэрын.

Збудоуля Вобласнае Уласці.

Выбраная З'ездам Радау Работнічых і Селянскіх Дэпутатау каміс'я з 9 чалавек дзеля таго, каб абрадзіць пытанья аб збудоуцы уласці у Заходной вобласці, ядынагалосна прызнала патрэбным скасавапь Смаленскі губэрскі выпауняючы камітэт. Пытанья аб быцьцю другіх губэрскіх выпауняючых камітэтау далежыць пастановя вышэйшай уласці. Падробкі распрацавана канстітуцыя уласці радау на мяйсцох: валасныя рады і камітэты, паветовыя і інш.

Так сама думаюць скасавапь у Заходной вобласті (Беларусі) імя „Камісарау“ а звапь сподобных людзей проста кіруючымі атдзеламі. Кіраунічыя атдзеламі складаюць з сябе Малую Раду Вобласці (нібы раду камісарау вобласці), а разам з іншымі атказнымі работнікамі атдзелау складаюць Вялікую Раду—Выпауняючы Камітэт Вобласці, які выбіраяцца з'ездам

АД РАДАКЦЫІ.

Рукапісы, якія прысылаюцца ля друку, павінны быць чытэльна напісаны на одным боку паперы.

Няпрынятыя рукапісы звертаюцца аутарам, калі ля перасылкі будзя прыслана марка. Малыя рукапісы ня варочаюцца зусім

Радактар прымая од 11 да 5 гад.
Радакцыя і Адміністрацыя: Масква, Паварская, 52, тял. 1-85-51.

Радактары:
З. Жылуновіч, Я. Петровіч.
Выдавец:
Беларускі Нацыянальны Камісарыят.

Типографія Сов. Раб. и Солд. Деп. Москва, Тверская, Мамоновскій пер., д. 21.